

Tri ân khách tri âm

Tôi hơi bất ngờ vì không hề bài viết của tôi liên quan đến nhóm Trần Kiều Ngọc-Nancy Nguyen lại được nhiều người đọc và nhất là được nhiều người góp ý. Chúng ta suy tư ra sao thì viết ra như thế, đương nhiên phải có kẻ bênh người chống và chúng ta hẳn đều cùng đồng ý với nhau là trong thảo luận, phải dùng lý luận để phản bác lý luận. Tôi ghi nhận là có một số bài viết bày tỏ sự bất đồng ý kiến với tôi nhưng không dùng lý luận để phản bác lý luận của tôi. Trái lại, hoặc người lên tiếng đưa ra những bình luận không dính dáng gì đến lý luận do tôi trình bày, hoặc nêu lên những ý kiến không rành mạch khiến tôi rất tiếc không thể lĩnh hội được. Tôi xin nêu trường hợp cụ thể của Ông Đỗ Xuân Sơn qua trích dẫn ba ngữ đoạn do Ông Đỗ Xuân Sơn chấp bút.

Ông Đỗ Xuân Sơn bình luận câu văn của tôi “trách cứ thế hệ cha ông đã thua trận để cho con cháu phải lưu vong là trách oan” như sau:

“Câu này có 3 phần:

1. Thua trận, chúng ta có ‘thắng trận không?’ Tính từ 4-75 đến 2017.
2. Lưu Vong, chúng ta không trốn ra ngoài để tái chiến đấu hay đấu tranh chính trị, thử hỏi có phải là Lưu Vong không?
3. Trách oan, hơi đúng. Các cháu trách móc như trẻ con trách cha mẹ không cho tiền mua kẹo cũng đâu phải là hư hỏng gì.”

Bản thân tôi khi thai nghén ra câu văn trên chỉ trình bày nó thành một khối hoàn chỉnh duy nhất, tôi không hiểu sao Ông Đỗ Xuân Sơn lại chẻ nó ra thành ba phần. Tôi càng không hiểu câu hỏi liên quan đến sự kiện chúng ta lưu vong do Ông Đỗ Xuân Sơn nêu ra. Cuối cùng tôi chứng minh qua lịch sử dân tộc và qua lịch sử thế giới là trách cứ cha ông đã thua trận khiến con cháu phải lưu vong là trách oan thì ông Đỗ Xuân Sơn cho là “hơi đúng”. Đối với phần thứ ba này thì tôi xin thành thật cảm ơn Ông Đỗ Xuân Sơn.

Tôi nhận thức rằng “Giới trẻ trong nước thừa biết rằng họ cần một sinh viên vô danh đứng thẳng người ưỡn ngực chống chiếc xe tăng đang lù lù nghiêng xích lăn bánh tiến tới tại Công trường Thiên an môn vào mùa xuân 1989” thì được Ông Đỗ Xuân Sơn giảng giải thêm rằng “*(và nay là 2017, Tàu cộng vẫn mạnh, và mạnh hơn khi tiến chiếm xây căn cứ quân sự ngoài Trường Sa).*” Lại một lần nữa, xin cảm ơn Ông Đỗ Xuân Sơn đã chỉ dẫn thêm cho kẻ viết bài biết về sức mạnh quân sự hiện thời của Tàu cộng tuy rằng Ông lạc đề; đã thế Ông lại có phần lãng trí không cho biết giới trẻ trong nước có cần một sinh viên vô danh chống xe tăng hay không, như tôi lập luận.

Tôi tâm tình rằng không biết hai cô thanh nữ có biết đến chân lý “Không ai đem thành bại luận anh hùng” hay không nhưng những người cao tuổi đang ủng hộ hai cô thì chắc chắn phải biết.” Ông Đỗ Xuân Sơn bèn nêu thắc mắc: “*Xin hỏi BS chân lý của BS ở đâu, là cái gì?*”. Tôi đâm hoảng vì không thể hiểu nổi là mình viết văn ra làm sao mà khi mình nhắc đến chân lý “không ai đem thành bại luận anh hùng” thì có người đọc lại nêu ngay câu hỏi chân lý của mình là cái gì! (Tôi không dùng hai chữ “chân lý” như một khái niệm triết học trừu tượng nhằm mô tả sự phản ánh sự vật, hiện tượng của hiện thực vào nhận thức con người đúng như chúng tồn tại trong thực tế khách quan mà chỉ dùng hai chữ “chân lý” một cách dung dị, thô sơ theo kiểu trình bày cái lẽ thiệt của sự vật, tương tự như khi Nguyễn Bá Học nói: “Đường đi khó không khó vì ngăn sông cách núi...” hoặc như khi Bà Thủ tướng Đức Angela Merkel bảo “Chế độ cộng sản làm cho con người trở thành gian dối.” Tôi đánh giá rằng hai danh ngôn, một của người Việt chúng ta, một của người Đức là hai chân lý vì cả hai câu đều thật, đều đúng).

Có độc giả hỏi tôi: tôi có kết án cô Luật sư Trần Kiều Ngọc hay không. Tôi không kết án bất cứ ai, chỉ kết án kết tội cộng sản mà thôi. Với hai cô Trần Kiều Ngọc và Nancy Nguyen, tôi e ngại rằng hai cô sẽ khó thành công khi sử dụng ngôn ngữ, áp dụng văn phong, vận dụng lý luận như hai Cô đang làm.

Cô Nancy Nguyen xếp hạng cha chú là chỉ có trình độ “di dân tư tưởng” trong khi tuổi trẻ lớn lên nơi hải ngoại được cô đề cao là “bản xứ tư tưởng”. Cách dụng ngữ của Cô tưởng rằng sáng tạo nhưng thực chất thì Cô đã dùng tiếng Việt sai văn phạm khiến ai còn nghĩ đến tiếng nói dân tộc đều phải thờ dài, kể cả những người không quen thờ dài. Huống chi khi Cô Nancy Nguyen đặt đầu đề cho bài tham luận chính trị của mình là “Thư cuối gửi cô chú bác của Nancy Nguyen” thì Cô lại chứng tỏ rằng cái gọi là “bản xứ tư tưởng” mà Cô từng thâm nhuần không hề dân chủ chút nào cả: Cô mạnh mẽ gián tiếp khép tổ tiên vào tội thua giặc Tàu giặc Pháp để cho dân tộc trầm luân; Cô bóp chất trực tiếp phỉ báng thế hệ cha chú là thua giặc cộng để cho thế hệ hậu sinh phải lưu vong. Kết tội và phỉ báng tha nhân nhưng Cô lại ngang nhiên tuyên bố rằng thư Cô viết gửi cô chú bác là thư cuối cùng, như thế có nghĩa là Cô độc quyền nguyên rủa, xỉ vả tha nhân nhưng đồng thời Cô

cũng tự dành cho mình đặc quyền tiên nghiệm là bản văn kết án qui tội của Cô là bản văn chung kết, chớ có ai hòng nói năng gì thêm nữa!

Chuyện nhóm Trần Kiều Ngọc-Nancy Nguyen thực ra không có gì mới lạ. Từng có kẻ rêu rao không chống cộng chỉ chống mafia. Từng có người đòi dẹp quốc kỳ Việt Nam Cộng Hòa nền vàng ba sọc đỏ, đòi xóa quốc ca Việt Nam Cộng Hòa Tiếng gọi Công dân để dễ gần gũi giới trẻ. Những chủ trương như vậy chỉ mang tính lửa rom, gây xáo trộn cộng đồng một thời gian ngắn rồi tắt lịm.

Không thể bảo chỉ chống ác chứ không chống cộng vì nói như vậy nghe vô lý; có thể thôi. Chỉ chống ác thì chẳng lẽ lại đi đốc sức chống Hồi giáo quá khích chuyên khủng bố, thì chẳng lẽ lại nhè quay sang chống các định chế bất nhân như án tử hình, thì chẳng lẽ lại lo bao quát chống những nghi thức bán khai như cắt bỏ âm vật ở phụ nữ? Nói “chỉ chống cái ác” là nói vu vơ, nói bao đồng, nói lung tung trong khi chống cộng lại phải dứt khoát, phải rành mạch, phải rõ ràng.

Cuối cùng, tôi xin cảm tạ các Diễn đàn và các Cá nhân đã chuyển tiếp rộng rãi bài viết của tôi, khiến nó gây được phần nào tiếng vang trong cộng đồng người Việt tỵ nạn chống cộng. Đáng lẽ tôi phải có lời tri ân đến từng vị đã ngỏ lời khích lệ nhưng quả sức người có hạn, tôi không thể nào lên tiếng đáp ứng những lời tán đồng của mỗi người. Thôi thì đành nhờ internet chuyển lời tri ân đến tất cả khách tri âm, cho dù người khách tri âm liên hệ có không đồng ý với lập trường của bản thân tôi đi nữa.

Trần Văn Tích
20-10-2017

